

4. navadna nedelja – sv. Blaž

Pirniče, 3. februar 2019

»Na priprošnjo svetega Blaža...«

Bratje in sestre!

V hudih stiskah poznega srednjega veka, ko so razsajale razne kužne bolezni, in so Evropo ogrožali turški vpadi, se je med ljudmi začelo širiti češčenje 'štirinajstih zavetnikov v sili'; to je 14. svetnikov, h katerim so se ljudje zatekali v prav posebnih potrebah. Vsi od njih, razen sv. Tilna, so bili mučenci. V življenjepisih svetnikov so ljudje namreč brali, kako je Bog te svetnike za časa njihovega življenja v kakšni posebni potrebi čudežno uslišal. Ko so se verni ljudje znašli v kakšni podobni stiski, so se obračali na te svetnike, verujoč, da ima njihova priprošnja pri Bogu, v teh potrebah, posebno moč.

Najbolj znani med njimi so sv. Ahacij – priprošnjih proti turškim vpadom; sv. Barbara – priprošnjica za srečno zadnjo uro; sv. Erazem – zavetnik zoper trebušne krče in druge trebušne bolezni; sv. Katarina – priprošnjica za pravo pamet; sv. Krištof – zavetnik zoper naglo in neprevideno smrt; sv. Marjeta – zavetnica porodnic; sv. Miklavž – zavetnik zoper povodni; sv. Florijan – priprošnjik zoper požare; sv. Rok – priprošnjik proti kužnim boleznim, sv. Tilen – zavetnik mladih mater in priprošnjik za zdravje pri živini, sv. Lucija – zavetnica zoper očesne bolezni in še vrsta podobnih svetnikov in svetnic. Seznam 14. priprošnjikov v sili se od dežele do dežele nekoliko razlikuje.

Mednje spada tudi današnji godovnjak sv. Blaž: zavetnik zoper bolezni grla in vratu.

Legenda, ki se opira na zgodovinsko jedro, ve povedati, da je bil sveti Blaž najprej zdravnik, potem pa škof v Sebasti v Armeniji. Ko je začel cesar Licinij, nasprotnik Konstantina Velikega, preganjati kristjane, se je umaknil v samotno votlino v nepristopnih gozdovih. Licinijevi ljudje so ga nekoč, ko so prišli v te gozdove loviti, odkrili in ga odvedli v mesto. Ko so ga peljali pred sodnika, naj bi mu naproti prihitela neka vdova s svojim edincem in ga jokajoč prosila, naj reši otroka gotove smrti. Ta je namreč požrl ribjo kost, ki mu je niso mogli spraviti iz grla in je zato trpel silne bolečine. Sveti škof je najprej v molitvi prosil Boga pomoči, nato pa dečka blagoslovil in ga s tem ozdravil. Nato pa je nadaljeval svojo pot v mučeništvo in smrt. Obglavljen je bil leta 316.

Zaradi te prigode Cerkev na današnji dan vernikom podeljuje poseben »blagoslov sv. Blaža«, »Blažev žegen«. Duhovnik za blagoslov vzame dve sveči, zvezani v obliki križa, ju približa grlu vsakega, kdor želi prejeti blagoslov, in pri tem moli: *»Na prošnjo svetega Blaža, škofa in mučenca,*

naj te Bog obvaruje bolezni grla in vsakega drugega zla. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.»

Vsak odgovori: »Amen.«

Blagoslov sv. Blaža seveda ni zakrament, spada pa med zakramentale, sveta znamenja, ki so izraz naše vere v Božjo pomoč in kot taki tudi izvir milosti. Kdor ga bo želel prejeti ga bo lahko takoj po sveti maši.

Bratje in sestre! Cerkev je v teku stoletij izoblikovala celo vrsto, recimo temu »orodij«, ki vernikom pomagajo krepiti njihovo vero in v njih buditi globoko zaupanje v Božjo ljubezen do nas. Škoda bi bilo ob njih le malomarno zamahniti z roko in jih spregledati, pa čeprav je to samo »blažev žegen«. Amen.